

РЕШЕНИЕ

№ 40065

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6154** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 10а, ал. 1 от ЗЧРБ във вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Производството е образувано по жалба на М. К., гражданин на Република Турция, съд. адр. [населено място], ул. „4-ти януари“ № 34, ет. 2, офис 6 срещу отказ за издаване на виза „С“ от 21.05.2025 г. , издаден от съветник, консулско длъжностно лице, А. З. при Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Турция /няма данни за връчване на жалбоподателя/. Отказът е издаден като е попълнен стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна – приложение VI към [чл. 2, параграф 3 от Регламент \(ЕО\) № 810/2009](#) на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността ([Визов кодекс](#)) (ОВ, L 243/1 от 15 септември 2009 г.). Посочени са две основания за отказ, а именно: целта и условията на планирания престой не са обосновани; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Излагат се мотиви, че не се доказва по убедителен начин целта и условията на престоя. Направените изявления и намерения за пътуване, както и цялостният анализ на документите и фактите не доказва по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване. Съобразява се, че жалбоподателят е назначен на 03.05.2025 г. , а разрешението от Агенцията по заетостта е от 25.04.2025 г. Посочва се също, че работодателят не е вписан в извлечението за социални осигуровки. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт поради противоречие с материалния закон и процедурата по издаването му. Моли отмяна на акта и присъждане на деловодни разноски. Ответникът съветник, консулско длъжностно лице, А. З. при Генерално консулство на Република

България в [населено място], Република Турция оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#) относно тяхната законосъобразност. Процесната жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК /няма данни за връчване на отказа на жалбоподателя/, поради което съдът приема, че тя следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Страните не спорят, че със заявление по образец рег. № 25012793V/12.05.2025 г. жалбоподателят е поискал от Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Турция да му издаде виза тип „С“, като към заявлението са приложени и съответните документи. Визата е поискана от жалбоподателя във връзка с разпоредбите на чл. 9, ал. 3 и ал. 4 от ЗТМТМ, тъй като е командирован работник на турски работодател за изпълняване на работа на обект в България. Командироването е по силата на Договор за строителство и монтаж в чужбина от 06.03.2025 г. , сключен между турското дружество работодател на жалбоподателя и българско дружество. Не се спори, че по заявлението на жалбоподателя е издаден процесният отказ за издаване на виза „С“ от ответника. Отказът е издаден като е попълнен стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна – приложение VI към [чл. 2, параграф 3 от Регламент \(ЕО\) № 810/2009](#) на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността ([Визов кодекс](#)) (ОВ, L 243/1 от 15 септември 2009 г.). Посочени са две основания за отказ, а именно: целта и условията на планирания престой не са обосновани; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Излагат се мотиви, че не се доказва по убедителен начин целта и условията на престоя. Направените изявления и намерения за пътуване, както и цялостният анализ на документите и фактите не доказва по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване. Съобразява се, че жалбоподателят е назначен на 03.05.2025 г. , а разрешението от Агенцията по заетостта е от 25.04.2025 г. Посочва се също, че работодателят не е вписан в извлечението за социални осигуровки. Съдът приема, че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "С" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. В тази връзка, по делото от страна на административния орган са представени Заповед № 6/13.02.2025 г. , издадена от генералния консул на Република България в Генералното консулство в [населено място], Република Турция, издадена на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР вр. чл. 5, ал. 3 от Устройствения правилник на МВнР във вр. чл. 25, ал. 1, 2 и 4 от ЗА, с която е възложено на ответника да съставя и връчва откази на визи по чл. 34 от НУРИВОВР. Представена е също така Заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на Министъра на външните работи, която обуславя компетентността на ответния орган да издаде процесния отказ. Спазена е установената писмена форма на административния акт: отказът е на стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Съдържат се реквизитите по Приложение № 7 от НУРИВОВР, изискуеми и от общите изисквания на АПК, в съобразителната му част са посочени поредният номер и датата на заявлението на чужденеца, не

е посочена обаче разпоредбата от приложимия нормативен акт, въз основа на която се отказва издаването на визата. Не са изложени последователно приетите за установени от органа факти, не е анализирана относимата правна уредба, не са формирани ясни правни изводи. Диспозитивът на акта кореспондира на неговата обстоятелствена част, която, обаче, се определя отсъда като бланкетна. Актът носи подпис на неговия издател. Указан е редът за неговото обжалване. В отказа са посочени правните основания по стандартния формуляр, на основание на които той е постановен, а именно: целта и условията на планирания престой не са обосновани; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Към тези правни основания административният орган отнася мотиви за установени факти, че направените изявления и намерения за пътуване, както и цялостният анализ на документите и фактите не доказва по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване. Конкретно се посочва, че жалбоподателят е назначен на 03.05.2025 г. , а разрешението от Агенцията по заетостта е от 25.04.2025 г. Посочва се също, че работодателят не е вписан в извлечението за социални осигуровки. Действително, обосновката на фактическите основания е доста фрагментарно, но достатъчно ясно, за да се приеме, че административният акт е ясен по съдържание и право и не ограничава правата на жалбоподателя да разбере, поради какво се отказва визата. Следователно оспореният административен акт е издаден в съответствие с разпоредбата на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, както и в съответствие с чл. 10а, ал. 2 от ЗЧРБ, според която при вземане на решение за отказ за издаване на виза оправомощените длъжностни лица са длъжни да уведомят писмено кандидата за виза за правното основание и за мотивите за решението. Фактите по отказа не се опровергаваха по делото. Жалбоподателят не ангажира доказателства, които да опровергават фактическите изводи на административния орган. Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и издаденият административен акт е законосъобразен.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на М. К., гражданин на Република Турция, съд. адр. [населено място], ул. „4-ти януари“ № 34, ет. 2, офис 6 срещу отказ за издаване на виза „С“ от 21.05.2025 г. , издаден от съветник, консулско длъжностно лице, А. З. при Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Турция.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.